

Yusuf Kılıç 4

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adem'e Bakın Adem'e !

Felek çemberinden geçmiş
Su belleyip ağı içmiş
Gül bağından diken seçmiş
Ademe bakın Ademe

İşler sakat tıngır mıngır
Azalıyor cepte mangır
Kap sandığı çarkı döndür
Ademe bakın Ademe

Haciz, senet, sepet gırla
Hiç konuşmaz, küskün kârla
Kapar kahveyi zararla
Ademe bakın Ademe

Cebi delik huyu dingin
Gönlü geniş, görüş engin
Yoktur adamlıkta dengin
Ademe bakın Ademe

Ankara'ya yazar mektup
Olmazları eder matlup
Ele bol bol, buna kıt kıt
Edeme bakın Ademe

Dana doruk çoluk çocuk
Bekler mebustan bir umut
Vermeyince ere mabut
Ademe bakın Ademe

Ağır dedi usul dedi
Yorgan dedi, hasır dedi
Yirmi büyük başı yedi
Ademe bakın Ademe

Beyler suskun gada ırak
Ekeceği tarla kurak
Gidip başkanamı sorak
Ademe bakın Ademe

Dana almaz inek emmez
Buçuklarla borç ödenmez
Dilekçeye cevap gelmez
Ademe bakın Ademe

Kaymakam bey gayda çalar
Mühendisi git gel yorar
Müdür bey bıyığın burar
Ademe bakın Ademe

Yusuf dost derdiyle yanar
Dost yarası durmaz kanar

İki işten biri zarar
Ademe bakın Ademe

Yusuf Kılıç 4

Affet Beni

Affet ne olur beni, taşıyamadım seni
Bir tek sevgimi verebildim sana, geç gördüm gerçeği
Rakı masalarına meze yapamadım seni
Ve haykıramadım bira sarhoşluğuyla sana seni seviyorum diye

İçki sofraları kurdurmadım sana
Ne güzel içiyorsun, en güzel bağımlı sensin diyemedim sana
Düşemedim alçak hesaplara
Affet ne olur, sen zarardayken ben umursamaz olamadım

Boş sözler veremedim tutamayacağımı bile bile, düşmedim günü kurtarmanın derdine
Unutmuş gibi yapamadım verdiğim boş sözümü
Yalan söylemedim, hiç asıp kesmedim
Affet beni ne olur, neysem o oldum sana, ben dışında biri olamadım

Sana baktığımda yağmurların dinip, rüzgarın susmasına kandım, ben bunu bilişine
inandım affet
Seni sadece kendime aldım, tek sende kaldım
Kimseyi yakıştıramadım yanına ve yanıma, biliyorum, ben hatayı işte tamda burda
yaptım

Affet ne olur, köhne sokaklardan istemedim geçmeni
İstemedim kötü olan hiç bir şeyi seçmeni
Layık görmedim sana, masum, temiz sevgimden başka bir şeyi
Affet ne olur, istemedim gülde olsan, bataklıkta bitmeni

Hep yüksekte olmanı istedim, affet bu zalimi
Düşme istedim, girmek istedim koluna, katmak istedim seni, kâmillerin yoluna
Kıyamadım hor görülmene, kullanılmana
Razı olamadım, sana dost gibi görünen düşmanlarına susmayı yediremedim kendime
Affet ne olur, geçemedim senden, benden geçtiğim kadar

Koyamadım seni başkalarının yerine
Yapamadım yalandan sevmiş gibi
Kullanıp atamadım seni affet, tıpkı bir esyaymış gibi
Öyle bi yere koydum ki seni şaşırdın, ve sende kaybettin kendini

İşte ben böyle sevdim affet ne olur beni
Sakındım şer olan gölgelerden gölgeni
Yanmayı göze aldım, seçtim seni sevmeyi
Affet ne olur beni, böylece gösterdim Ferhat'a eş sevmeyi

Sakındım gözümünden, aştım çok kez haddimi
Beni sana bağladım, yıktım belki neleri
Gözündeki adam olmadığımı gösterdim sana, sevmelerimle seni
İtip kakmadım affet, yüreğimde çok büyüttüm yerini

Anı defterime yazmak istemedim
İstemedim geçmişimde saydıklarımla anmak seni
Affet ne olur beni, düşmedim hiç maceralar peşine
Düşürmedim hiç o kadar kendimi

Sahte olamadım,değer veremedim ucuz hesaplara
Şana ayyaş kahrı cektiremedim,Sığınmadım sarhoşluğumun ardına
İçki masalarında sarhoş olamadım affet, Değer verdim aşk sarhoşluğuna

Hep saydım seni,çok sevdim,kapılmadım egoların süslü dünyasına
Sığınmadım erliğimin arkasına,ben neysem sen osun dedim
Susturmadım,ben demedim,ve hatta beni sen saydım
Affet ne olur beni,oturttum seni ömrümün şah kitasına

Hatam büyük,cezam müebbet
Umduğum falanda yok bilki senden artık medet
Ben çay tadında demlenmiş aşk şarabı
Sen beni demleyen sebep

Adım bilende Yusuf,bilmeyende edep
Yerim kör kuyular yoldaşım medet
Umut hep taze bende umutsuzluğa yok bir sebep
Vekilim yüce Mevla,o beni kollar ve çok şükür gözetir hep

Yusuf Kılıç 4

Bilemem

Akıttın gözümde kanlı yaşları
Yazıma getirdin kara kışları
Hüsrana çıkardın o şen düşleri
Gülermi bu yüzüm artık bilemem

Birer birer eksiliyor haneden
Anlamadım zararından kârından
Derdim büyük yüce dağın karından
Güneş vurup erir,ne gün bilemem

Kerametini elli yılı bulmadı
Daha ömür menziline varmadı
Beklediğim bahar henüz gelmedi
Ben gidince gelir gelmez bilemem

Döner durur etrafında pervane
Dağladın içimi ettin püryare
Topladın çıkardın böldün binlere
Ehil usta bulur beni bilemem

Gezdim illerini her yerin aynı
Bozulsa çarkında,dönmesen gayrı
Bu demde vuslatı tattırsan bari
Gayrı sabra takat varımı bilemem

Gafil gezdim türlü hale düşürdün
Arif oldum ciğerimi pişirdin
Günden güne sermayemden aşırдың
İnsafın gelirmi bir gün bilemem

Ellerin hanında hakan oturur
Balası konuşur müjde getirir
Her gününü bayram gibi bitirir
Bize ne gün bayram gelir,bilemem

Türlü libas giyinirsin üstüne
Dünya derler senin nesli ismine
Yusuf'u kül ettin sarıp postuna
Akıbette hayra varır bilemem

Yusuf Kılıç 4

Bilene

Sitemim sanadır,kestin selamı
Yoksa sende adım vefasız mıdır ?
Bilirsen bu yürek değer alemi
Bakmak başka şeydir,görmek başka şey

Gözün hükmü yoktur gönül yanında
Göz perde aralar,görmek gönülde
Ara kitaplarda,yoktur bilende
Sormak başka şeydir,bulmak başka şey

İnce bir çizgidir gönül dediğin
Kondumu bir dala,ölür bildiğin
Sevdaysa niyetin,zordur gördüğün
Kor başka şeydir,zâr başka şey

Varınca elinde sıkı tut derim
Hebaya gitmesin,yazık,günlerin
Sarrafsan a-kil ol,göster hünerin
Olmak başka şeydir,bilmek başka şey

Dildara varmayan gönül körelir
Dertler katarlanır,vade daralır
Yiğit er kişiler şerden dem alır
Vakit başka şeydir,sükut başka şey

Kelam vakitliyse tutan bulunur
Pek olan şeylere pazar kurulur
Kelp olan bağırır,kervan yol alır
Korkmak başka şeydir,sabır başka şey

İndirme kârını binden beşyüze
Arsıza israftır tükürsen yüze
Mantıkla yol alan varır menzile
Kudret başka şeydir,hikmet başka şey

Yüce olan dağın,kışı pek olur
Eksilmez yolcusu,geçen tek olur
Yolundaysa kişi,hasmı çok olur
Mertlik başka şeydir,namert başka şey

Yusuf'ta kem görmez Haktan geleni
Görür nicesini,gezer alemi
Kudreti kâfidir kırsa kalemi
Kırmak başka şeydir,varmak başka şey

Yusuf Kılıç 4

Bu sene

Felek tuttu bizi naçar eyledi
Dost eline varamadık bu sene
Çok ağlardık,az da olsa gülerdik
Bir bayramlık gün görmedik bu sene

Karlar yağdı vakitsizce dağıma
Hazan vurdu,kırağı düştü bağıma
İki elim düğümlendi koluma
Muhannetten,vurgun yedik bu sene

Bahçe ettik,yaban vurdu götürdü
Harman kurduk,yel savurdu batırdı
Ne ektiyeşek güneş yaktı bitirdi
Gözdekinden başka,sel görmedik bu sene

Zalim şerbetinden zorunlu tattık
Tuttuk emekleri,sellere kattık
Ne varsa hoş olan orda bıraktık
Bilmezin elini,yol eyledik bu sene

Yar dedik yılan,çiyana yaren
Verdik sırtımızı,belledik adem
Yoksula el verdik,yetime serden
Bir kararda duramadık bu sene

Bildik öz can dedik,sardık sarıldık
Cümle nahoşlardan,vardık arındık
Çürük malzemeye işe koyulduk
Sağlam bir temel kuramadık bu sene

Yaraya bilerek tuzları bastık
Kara yerde kara taşı eyledik yastık
Çokça sabır ettik,boşa uğraştık
Gafletten başımızı,alamadık bu sene

Derim ki Bilmezi koy orda kalsın
Bir vakit salınsın,eğlensin gülsün
Eden bulduğunu elden sanmasın
Eğriye düz yollar,yardır bu sene

Yusuf'um her kula nasipmi erlik
Olsa bu dünyada olmazdı benlik
Mazlum ahlak çeker,zalim köşelik
Arsızın yolundan şükür,döndük bu sene

Yusuf Kılıç 4

Doktor bey

Ağrıyan yerimi sorarsın benim
Her yanım ağrıyor,sağ yanım mı var ?
Yılların çilesi vurur dizime
Belimi ağrıtan,budur Doktor bey

Yokuşu zorlasam soluğum keser
İnmeye yeltensem,hararet basar
İçimde kalmadı umuttan eser
Baharlar erişti güze Doktor bey

Böğrüme saplanır zalim bir sızı
Keser nefesimi,şiddetli hızı
Böyle geçer kışta bilemem yazı
Düşen cemre değil,ömür Doktor bey

Yazarsan ahvalim yaz çiz karala
Soran olur ise,böyle sırala
Başım belim böğrüm ayaklarıma
Bir dermansız sızı,vurur Doktor bey

İhtisas yapmışsın,sen bu alemde
Yürek ağrılıysa,derman neremde ?
Senden iyisini ben bilemem de
Benimle işlerin,zordur Doktor bey

Geceler çoğalır az olan sızım
Gözlerim kararır böyle ansızın
Elim titredimi bükülür dizim
Gözümde yaşlarım,kurur Doktor bey

O anlar hiç geçmez,uzar da uzar
Nerde derdim varsa,çoğalır azar
Amanım Gümanım,eylesen nazar
Erir yüreğinde,durur Doktor bey

Çileli perişan geçer günlerim
Şızı vurur,inim inim inlerim
Sanki testerede tüm kemiklerim
Etimi gön'ümden,yüzer Doktor bey

Genclikmis elimde büyük hazine
Bilmedim kadrini,harcadım öyle
Giden gün geriye gelirmi deme
Ya çare bul yada,ölüm Doktor bey

Anlattım derdimi,bilene açtım
Sağlık bir nimetmiş,bilmedim saçtım
Yusuf'um mal değil,canımdan geçtim
İşte benim halim,Budur Doktor bey

Yusuf Kılıç 4

Dost

Vakit uzar gönül derine dalar
Hasreti gözlerden yaş olur gelir
Kavuşmak belliki ruz-u mahşere
Beklerim yolunu,çıkagelsen Dost

Gönül ikrarını kıldı serinde
Düzlüğünde,yokuşunda belinde
Bekliyorum Baharların birinde
Gelip imdadıma,yetiversen Dost

Tadın damağımda,sevdan serimde
Yılka taylor gibi,canım tenimde
Ölür isem bende günün birinde
Kefenim elinden çıkıverse Dost

Adım Divanedir,soyadım deli
Yanarım çölümden gittin gideli
Ardı arda koydum,geçen günleri
Aylar yıl olmadan,geliversen Dost

Üfledin adını kulaklarıma
Kelepçeler vurdun bileklerime
Prangalar geçti iliklerime
Kan revan içinden,söküversen Dost

Sensizlik canıma gün be gün zarar
Gönül muhabbeti,bir sende arar
İkrarı getirdik kavilden karar
Çıktın talihimde,biliversen Dost

Yanlarım çürüdü bedenim pişti
Vakit nazil oldu,dertler yetişti
Ruhum bu sinemden kuş olup uçtu
Varıp kanadımı,sarıversen Dost

Kudretim yetmiyor dileklerime
Haşret nakış nakış,iliklerime
Sağ olmaz yaralar,senden geriye
Kaldı bu zarıma,koşuversen Dost

Vasıl oldum derde,düğler açarım
Ne kara bilirim,ne ak seçerim
Ben bende bulunmam,senden geçerim
Geçip soruşturup,buluversen Dost

Yusuf'um bu günüm dünümden çetin
Bölük uykularım,küsmüş büsbütün
Sağım solum mekân,yurt memleketim
Yanmış korlarıma,kar'ı versen Dost

Yusuf Kılıç 4

Duydun Mu?

Ey yar; aklım firar eyledi
Gülüyorlar düşmanlarım duydunmu ?
Baharı kışlara teslim eyledim
Dağlarım karlar yağdı duydunmu ?

Ben hasretine kor oldum
Derviş oldum,seyyah oldum,kul oldum
Yetmedide olmazada yol oldum
Adım çıktı biçareye duydunmu ?

Yaşıyorken baharları kış gibi
Geziyorken hayal gibi,düş gibi
Beklesemde umutlarım boş gibi
Eriyorum içten içe duydunmu ?

Saçımdaki aklar senden hatıra
Gidişine aklım ermedi hala
Ne uğraşlar verdim unutmak için ama
Sökemedim yüreğimi duydunmu ?

Kılmışım kararı,ben sende tamım
Senden başkasına dönmez nazarım
Tükenmiş ümidim,artmakta zâr'ım
Gülsüz bir bülbüle döndüm duydunmu ?

Kudretim yetmiyor silmeye seni
Ne yaptıysam gönlüm,dinlemez beni
Dönerim dediğin o günden beri
Sağ yanıma yatmıyorum duydunmu ?

Akıl firar etti,mantığım sürgün
Bekledim yolunu gelmedin bir gün
Olmazlar geliyor aklıma her gün
Senin için duruyorum,duydunmu ?

İşlemiştir,iliğime serime
El olmuşum döşeğime evime
Sözde geçmez şu divane gönlüme
Gidiyorum buralardan duydunmu ?

Başımı belalara salmadan
İkrarımdan vaz geçmeden caymadan
Varıp bir soysuza yolum demeden
Sabırları zorluyorum,duydunmu ?

Çürüyor bedenim,titriyor elim
Hasretim güneşe,vuslat beklerim
Dermansız derdime derman dediğim
Sağır olmuş duymaz,BENİ DUYDUN MU ?

Yusuf Kılıç 4

Duyguyum Ben

Duygular,duygular yaşatandır beni,özüm
Bazan,bir nağmenin gizinde köz,
Belki unutulmuş bir bestenin içinde sözüm
Yere göğe sığmam Velhasıl, yangın yeriğim,düşmanım hoyrata

Bul beni,ara,akayım çaban için sana
Sebat et,bıkma,erinmezsen,bir gün takılırım yakana
Vuslatı karşıla,haği koy avuçlarıma
Ben duyguyum,Özüm,yürek taşıyanda,zamansızım,gizim

Tamah etme yanağıma,öp yürek başımdan
Değer de,buseni hadi bula kanıma
Çırpın,ara sor beni hiç ummadıklarına
Tadım ben,ateşte közüm, varmalarım destan,gitmelerimse hüzn

Sızıyım,zamansız inerim dizlere
Gezerim aleme,meylim değer sözlere
Yakarım gün gelir,Şirin ederim kulu
Vardığım yer kor olur,benden geriye közüm

Bir ahuya bakarım,birde onda yerime
Benim Aslı'yı düşüren,deli eden Kerem'e
Gâh ağlatırım kulu,gâh güldürür kemleri ayıklarım
Duyguyum ben Özüm,vardığım durakta hiç sönmeyen ateşim ve bir közüm

Sendeki alan kadarım,göz görmez beni
Dil,bendekini konuşur aleme
Yürek,ben kadar atar,akıl bende kalır nelere
Duyguyum ben,Özüm,beni hak edendedir gözüm

Bir yangınım bitmez maşuka,bir vardığım yerde sızım
Duyguyum ben,Özüm,bazan,bir nağmenin gizinde köz
Belki unutulmuş bir bestenin içinde sözüm
Duyguyum ben,Özüm

Yusuf Kılıç 4

Dünya

Kimi düğüne kalkmış
Kimi saldan tutmuş, hoyrata
Usta ağaç biçiyor
Bilmez hangi tabuta

Geri dur seyret hayatı
Bir çarktırki işliyor
Akli selim farkında
Ömürden çekiçliyor

Kimi hastaya yanar
Kimi sağından bezmiş
Altı üstü bir ömür
Bir yokuşmuş, bir düzmüş

Şikâyet hep dünyadan
Hayat insanda gizmiş
Ruh beden ilişkisi
Bir nefeslik işmiş

Anlamıyor ahmaklar
Ne manadan ne izden
Dün gitmişti oysaki
Bir tabutun peşinden

Mezarlar dolup taşmış
Musallalar mezarlar
Bilirmisin hangi gün
Mezarını kazarlar

Üstündeki urbadan
Bu gün sonmu çıkışın
Bilirmisin faniden
Hakka yürür nağaşın

Musallaki son durak
Sana ölüm, kula hak
Duyduğun figan değil
Cenazene iştirak

Adımlarki yaşarken
Duymadığın adımlar
Uzaklaştı gidiyor
Bilmem ne gün dururlar

Ölümler sona değil
Başlangıç'a işaret
Ey kul, körelt nefsini
Mahşeride hesap et

Gidişler gidiş değil
Asıl gidiş bedenden

Hazır et yolluğunu
Ruh çıkmadan,sinenden

Meziyet musallada
Parıldayan bir ceset
Kevser Irmağı sunmuş
Kime nasiptir acep

Ayrılık bu dünyadan
Zamana anlam katan
Bu gidiş son keredir
Bu kez ziynetin kefen

Yol,kimine yeşil
Kimine gece karası
Var düşün ey gafil
Çıkış yolun neresi

Yaslandı dağ dediğin
Kara toprağa tek tek
Mezarlar dolup taşı
Nedir gaflete sebep

Yaslandı dağ dediğin
Kara toprağa tek tek
Kimi mürşit soyundan
Kimi firavuna denk

Ey ahmak nefsim
Zulüm sanadır bilki
Beklemekte azrail
Zaman tükendi belki

Güvenme gençliğine
Ömür yaşa tapusuz
Bu anlamı yükleyen
Nefsin gibi kaygusuz

Yusuf Kılıç 4

Düşmanım Er Olsun(daha İyidir)

Düşmanım er Olsun geçsin karşıma
Kaypak olan dosttan daha iyidir
Aslı kurt olanlar çeker aslına
İt oğlu itlerin nesli bellidir

Vurun vurun vurun vurun vurun vurun
Aldanmayın,bırakmayın,yaşatmayın
Vurun vurun

Yiğit er dediğin sözünün eri
Devşirme köpekten geri dur geri
Sözüne güvenme aldatır seni
Yolda caymaktansa durmak iyidir

Dem vurur ulustan sözde ülküden
Anlamaz halaydan toydan türkünden
Sahibi höh dese korkan irkilen
Yağız taydan ise eşsek iyidir

Yok olur kaybolur görünce zoru
Kallesin heybesi ihanet dolu
Gömleği yerli ya satılmış donu
Satlık dondan ise çıplak iyidir

Elinde makası kesip biçiyor
Hileyle hurdayla nifak saçıyor
Birde bu haliyle libas seçiyor
Kaypak olacaksa kaymak iyidir

Ovar ellerini görse bir zarar
Foseptik çukuru hastalık yayar
Sorsan pırlantadır bilmem kaç ayar
Geçmez altındansa toprak iyidir

Adam ol be soysuz er sözü dinle
Çıplak gez bence sen er donu giyme
Domuzun belinden kurt düşmez öyle
Kangren yarayı kesmek iyidir

Çakal dağdan iner itle dolaşır
Kahpeye yüz veren boşa uğraşır
Şerir'in hesabı şerre bulaşır
Bize esirlikse ölmek iyidir

Benimse taç ola geçe başıma
Elin öz yurdunda acep işi ne ?
Böylesinin bakılırmı yaşına
Kıça tekmedense urgan iyidir

Yusuf ver elime piçleri Puştu
Bunlar akli sıra Toprak bölüştü
Gidinin frengi çarlinin dostu

Yüreksiz erdense avrat iyidir

Yusuf Kılıç 4

Düştü Gönül Kalesi

Kocadı bu gönlüm geçti sevdadan
Eskiden ne idi ne hale düştü
Aşıklara örnek iken hele ben
Pustu bir köşeye korlara düştü

Tövbeler içirdi yine bozdu
Canımdan bezdirdi candan bezdirdi
Herkes uykularda dağlar gezdirdi
Bitap kaldı dizim sızıya düştü

Bağ oldum Gül açtım bağbansız kaldım
Dağ oldum yol verdim Yolcusuz kaldım
Su dedi kan verdim ben cansız kaldım
Neyleyim vuslatım mahşere düştü

Aklı ziyan ettim fikri yitirdim
Olanca ömrümü böyle bitirdim
Bir vefasız yare ikrar getirdim
O müjdeli derman ağyare düştü

Gönül aşk elinden geçer erinmez
Sevda ırmağından içen onulmaz
Dost dediğin aramakla bulunmaz
Ol muhabbet ehli ayağa düştü

Ziyan ettim ömrü Hebaya daldım
Düştüm yâr izine hüsrana vardım
Akılsız başımla birbaşa kaldım
Ahvalim bu şekil kuyu'ya düştü

Yusuf'a neyle ki bu denli acı
Nasıptir insana gıydiren tacı
Maşuk'un sunduğu sevda ilacı
Bizden uzak olan diyara düştü

Yusuf Kılıç 4

Geceler

Sıkışır yüreğim daralır içim
Büsbütün canıma zarar geceler
Gündüz'ü geceye verirken rehin
Ömrüm'e son gibi gelir geceler

Ağlarken sevdalı,gülerken gafil
Bilmem hasmı günümü,düşmanı kimdir ?
Dertsizi alırda derde götürür
Kuytuyu ıssızı bilen geceler

Batmaya hazırken günün güneşi
Ufukta belirir cisimsiz resmi
Yoksulun gurbette düşman bildiği
Nice yiğitleri kıran geceler

Şeytanda yoluna pek alışıktır
Cahile çetin yok,her an ışıktır
Arif'in bildiği yol karışıktır
Ermiş arasta koyar geceler

Sever süslenmeyi mumla ışıkla
Sınar kişileri,suçta teşvikle
Göze perde çeker,işe ehilde
Akli olmayana yarar geceler

Yusuf'um dünyadan almışım payım
Bilmem ne taraftan sayarlar huyum
Gaflete düşermi diyerek soyum
Şahları telaşta koyar geceler

Yusuf Kılıç 4

Gidiyorum Ben

Kal demek boşuna, niyetim kesin
Bu aşktan sıyrılıp çıkıyorum ben
Bir sazımı aldım vurdum sırtıma
Bıraktım ne varsa, gidiyorum ben

Sevda türküleri söylemez dilim
Çalarsam kırılısın mızrabım telim
Bana dost değilmiş anladım sevgin
Söktüm yüreğimden, gidiyorum ben

Zor oldu bu yola düşmem hayli zor
Bedenim buz tutar, yüreğimse kor
Bir vuslat zor beyim, birde ölüm zor
Seçtim zor olanı, gidiyorum ben

İsterdim seninle gitmek bu elden
İsterdim yanımda olmanı her dem
Seni benden ettin, benide senden
Aldın nefesimi, gidiyorum ben

Ben bana yanarım, kederim bana
Kâr etmez kalışım, bilirim sana
Yola revan oldum, dönmem bir daha
Vardım korktuğuma, gidiyorum ben

Başımda esiyor, acı bir rüzgâr
Bir yanım kal diyor, diğer yanım kal
Vallahi gönlüme kanmam bu sefer
Bozdum hesapları, gidiyorum ben

Bilirsin yüreğim yufkadır zaten
Yalnızım bu yolda, yoldaşım gölgem
Gitmeyi seçmişim meçhule madem
Karıştım sellere, gidiyorum ben

Bir tek umudumdu kalmama sebep
Seni onda buldum, umdum bir medet
Yüreğimi bölük bölük bölerek
Doydum sensizliğe, gidiyorum ben

Aşığa sürgündür Maşuğun terki
Zarardır, ziyandır, kıyımdır bilki
Cümlesini gördüm, duyarsın belki
Sattım evi barkı, gidiyorum ben

Yokum artık bilki ben bu şehirde
İnanma istersen, kalma kahırda
Bil beni evimde, bil aynı yerde
Çevirdim yönümü, gidiyorum ben

Yusuf'um gündüzüm geceden kara
Bi çare şu ömrüm, kanmış efkâr'a

Doğmazda Güneş'im,günüme daha
Yıktım gökkubbeyi,gidiyorum ben

Yusuf Kılıç 4

İnsan-ı beşer

Türlü türlü halk olmuş insanı beşer
Bulursan insanda,ne cevherler var
Yoksulun elini muhannet keser
Zenginın peşinde,divaneler var

Tebdili şaşmışta dünya dönüyor
Son demi insanın,hala görmüyor
Ol kabir gel diyor,gelmem demiyor
Şaşarım gamsıza,ne cesaret var

Korkmazlar,geriyi hesap etmezler
Coştumu dünyayı hiç gam yemezler
Görseler vallahi gram gülmezler
Gelmez yola giden,kuldan haber var

Kaç Asır,kaç bin yıl,kaç milyon sene
Döneni gördükmü baştaki yere
Giden bizden oldu,hem ellerdende
Mevta soğumadan,coşup gülen var

Bu hesap baktımı hayvana hastır
Hayvan kararınca,tuttuğu yastır
Vicdan,akıl,mantık insancıl histir
Bunlardan sıyrılıp,benim diyen var

Oysaki insanı mevla kayırdı
Onu pür Nur ile şerden ayırdı
Azdı insan oğlu,fitne doğurdu
Erim diye gezen,nice avrat var

Saklanmaz bu fesat boylu boyuna
Asil çeker imiş,asıl soyuna
Dünün kancıkları girmiş oyuna
Hileyle gözlere sürme çeken var

Sakının cahilden,ırağa kaçın
Her vakit vicdandan tarafı seçin
Vicdanla merhamet,cahilden ölçün
Bilmeyip kendini,zayi eden var

Kalp kırmak,ihanet şeytan oyunu
Özü küf tutmuşlar bilmez soyunu
Doğru iş dilersen bükme boynunu
Ceht ile azimde,türlü kudret var

Ben gördüm yanlışı,andım kendimce
Gördüm eski,yenilerden hallice
Yusuf'um sözümde hisse alınca
Umut var bilesin,sende hikmet var

Yusuf Kılıç 4

Kelkit'im

Şu gönlümde bir ataş var yanıyor
Göz göz olmuş yaralarım kanıyor
Bu genç ömrüm gurbet elde çürüdü
Şimdi gönlüm memleketi arıyor

Adına türküler yazmazsam n'olim
Adın dünyalara bedel Kelkit'im

Geremezsin eriyen de karları
Yayla tutar gadaları beyleri
Pestil köme kuşburnu suböreği
Fasulyene lorlan kurban Kelkit'im

Ağalık yaylası yaylalar hası
Gamlıyı şen eder eşsiz havası
Eleci sadağı Kotan tarlası
Paharlaran çayan kurban Kelkidim

Bahar gelmiş Kelkit çayı nazlanmış
Yeşil ırmak ile bağda sözlenmiş
Şu çilhoroz dağı güle bezenmiş
Yokuşlaran düzen kurban Kelkit'im

Mert olana mesken senin ocağın
Yoluna kurbandır bu tatlı canım
Seni dilden dile anlatacağım
Erkişine kızan kurban Kelkit'im

Baharında mor sümbüllü bağları
Kara kışta geçit vermez dağları
Kilimleri horonları barları
Dolularan azan kurban Kelkit'im

Tepelerin ovaların çayların
Yiğit olur gadaların beylerin
Soyun Türkmen Eymür Çepni boyların
Atalaran özen kurban Kelkit'im

Eksik olmaz bozkırında nal sesi
Davar sesi gıdık sesi mal sesi
Bu destanki Alparslanın öyküsü
Ağıtların sözen kurban Kelkit'im

Yusuf Kılıç 4

Kurban Olayım

Çek şer nazarını üstümden
Şırma saçı ver elime öreğim
Çetin kılma işlerimi,kolay et
Ahu gözlerine kurban olayım

Geç viran ilimden muştular getir
Emin et nazarın,üstüme yetir
Ya terki diyar et ya beni götür
Varmaz yollarına kurban olayım

Bağımı kurutma bağbansız koyup
Ömrümü çürütme,ömründen soyup
Kederi sürgün et dönmeze salıp
Bastığın turaba kurban olayım

Gördürme tamam,senli düşleri
Bana reva görme olmaz işleri
Tak yakama artık vuslat nişanı
Lâl olmuş diline kurban olayım

Selamın duyulmaz nicedir bende
Kor yanar görülmez gizli sinemde
Fırsat ver öleyim elin elimde
Dinmez hiddetine kurban olayım

Yusuf'um gark etti ömrüm efkâra
Bülbülüm zârdayım,varmam dildara
Benimi kül eden ey kaşı kara
Koy beni yoluna,kurban olayım

Yusuf Kılıç 4

Nasihat

Hüsrana düşersen, ahuzar etme
Dost dediğin sana, darda gerektir
Derya olsan, yudum ol, fazla söz etme
Söz dediğin dostu, ferman gerektir

Hüzünden uzak, ol yüzünle konuş
Her daim kimseye, lüzumla konuş
Sözün kâfi gelmezse, özünle konuş
Varı görmeyenle, hasbihal etme

Olsanda bir derya, ol göze misal
Mecliste arif ol, büyüğünü say
El beş söyler İse, sen işit yok say
Cahilin cehlinden, koru kendini

Sütünün hükmünü taşı her daim
Atanın izinde yaşa her daim
Nasihata açık ol, dinle her daim
Ben bilirim deyipte, kırma kendini

Dost varsa karşında, canından sakın
Şeytana uzak ol, Rahmana yakın
Nefis sana düşmandır, her zaman sakın
Oyuna gelipte, yıkma kendini

Her meydanı sanma er meydanıdır
Meydanda bilmedik, hileler vardır
Kudretin kafi ama, yerin pek dardır
Bilmedik meydandan, al kendini

Arsızdan ar'ı sakın bekleme
Yüzsüzün yüzüne, dirhem ekleme
Yolsuzu yola gelir diye bekleme
Utanmaz nazardan, koru kendini

Sen seni bil özünde, gerek yok ele
Paylaşma sırrını, ifşa eyleme
Düşüpte namertlerin diline
Sendeki cevheri, zevrak eyleme

Yusuf Kılıç 4

Neydem

Bir garip başımla kalmışım arkta
Batarmıyım çıkarmıyım bilmem bu sene
Böldüm tohumumu kıraç toprakla
Olursa biçerim, olmazsa neydem

Verirse tarlam, yiğit vesselam
Vermez ise kimden isteyim derman
Ululardan çıkarmıki bir ferman
Umut edeyimde ben, çıkmazsa neydem

Yarenlik ederim, fesat ile kıt ile
Soyu sopu meçhul, hısım ile cet ile
Dere kenarından, suyu kap ile
Çekeyimde, degirmen dönmezse neydem

Emek ziyan olur, çabamsa boşa
Vermezse toprağım, gam yemem haşa
Topal çekiç ile toprağa taşa
Çalayımda ben, olmazsa neydem

Apaçık bu dünya ömrüme zarar
Bir günlük tokluğu, onbeş gün sorar
Kıldım üç okkalık toprakta karar
Oda vermez ise, ey daha neydem

Han ile hamamda yoktur gözümüz
Bir karış toprağa, geçmez sözümüz
Hakikat telinden, çalıp sazımız
Söyleyimde duyan almazsa neydem

Garibim üşürüm, temmuzda yazda
Kaldım bir başıma, dalda ayazda
Kâtip bu halimi, son defa yazda
Hüküm yetişmezse, ben daha neydem

Nasipsizler hikayesi böyledir
Dert adamı içten içe söyletir
Avcı insan ise avda öyledir
Keklik yuvasını, aç kurt çalmıssa neydem

Yusuf'um, dünyayı gam yeme boşa
Sözüne sadık ol, dosdoğru yaşa
Müşgül anda gelen, eştir gardaşa
İyi günde gelen, yoldaşı neydem

Yusuf Kılıç 4

Oğul

Yol almayı dilersen beni iyi dinle
Varıpta hadsizi kayırma oğul
Sanma geceleri karadır diye
Görürsen zifirde Nur vardır Oğul

Göz bir aracıdır maddeyi görür
Tahlili kalp yapar eler oğütür
Bakmayı bilmeyen hoşu boş görür
Bir göz var gönülde bilesin Oğul

Irak el dediğin durursan ırak
Menzili hesap et gafleti bırak
Azimle çabayla eyle iştirak
Varılmaz yol yoktur çıkarsan Oğul

Türlü işler gelir sağ olan başa
Dünya eğri olsa sen doğru yaşa
Bilen elde olsa taç eyle başa
Bilmez gardaş ise yüz verme Oğul

Sakin ha hesapsız düşme yollara
Kapılma yellere akan çaylara
Bir yanın bend eyle coşkun sellere
Bilinmez sularda boy verme Oğul

İnsanın hasını aramakla bul
İşini sıkı tut dostunu ayır
İşlenmeyen Toprak kurak çöl olur
Yağmura aldanıp eylene Oğul

Sana hoş geleni reva gör ele
Cömertin acısı şerbettir dile
Derman olsa cana sakın hiddetle
Varıpta hastaya bal verme Oğul

Yüce dağ dediğin karı çok tutar
Karı kararınca bir nizam atar
Yusuf der bilmezle kurulan pazar
Varmaz menziline zay olur Oğul

Yusuf Kılıç 4

Olmadı

Sen dedim vaz geçtim neyim kaldıysa
Sözde söylemedim sözün üstüne
Azıcık hatırım vicdanın varsa
Duy bu feryadımı ne olur dinle

Sensizlik sarınca vücut iklimim
Tükendi hevesim kesildi ferim
Öyle zor hallere vardığı ömrüm
Sonu bekler oldum vadem dolmadı

Kesildi takatim ahtan amandan
Katlandı feryadım dertten gümandan
Hangi yana baksam hatıralardan
Kurtulmak bir türlü nasip olmadı

Giderken götürdün bütün dengemi
Bana miras koydun ruhsuz bir beni
Yıkıldım savruldu enkaz bedeni
Pul dedim tümüne alan olmadı

Tabipler aradım sarsın yaramı
Bilmişi yokladım bulsun çaremi
Cümle ahbabımdan kestim selamı
Dosta düşman dedim yine olmadı

Geçtim sokağından varlı vakitsiz
Gün geldi ışığı bazen ışiksiz
Ruhsuz bedenimi ağızsız dilsiz
Çaktım kapınada yine olmadı

Aradım izini caddede yolda
Vardım hüsrana ben bu uğurda
Kapattığın her kapıyı sırayla
Yokladım günlerce açan olmadı

Yusuf'um feryadım varmaz dildara
Umut yok mu artık vuslattan yana
Günüme Güneşi çok gören bana
Kapında kaç gecem sabah olmadı

Yusuf Kılıç 4

Olurmu-?

Zorlama ey gönül boşu boşuna
Kapisız bir han hiç,tekin olur mu ?
Bu işleri iyi bilen sensinya
Ayrı candan cana vefa olur mu ?

Alınca selamın ağırdan alan
İnişli yolları,yokuşa vuran
Yaz bahar ayında esip savuran
Poyrazın kışına güven olur mu ?

Kapını açmışsın ardına kadar
Bilen gelip girer,bilmemek kader
Boşuna bu denli bağlanma keder
Davetsiz meclise,varmak olur mu ?

Koru bas bağrına eritip tüket
İçinde ne varsa,unut sil yoket
Sana kalan nedir,bin yıllık külfet
Belirsiz bir borç'a senet olur mu ?

Nasıl başarırsan var öyle başar
Karışsam işine,hesabın şaşar
Akılla yol alan menzile koşar
Akılsız işine,rağbet olur mu ?

Karış sende,dertsiz kullara yetiş
Bir süre değilmi,başlangıç bitiş
Üç günlük ömürde,ne bu bekleyiş
Tekinsiz gönüle,hürmet olur mu ?

Değerden bileni taç eyle başa
Hatrını saymazı,bekleme boşa
Bilene sözüm yok,yok sümme haşa
Bilmeyen yanına sığmak olur mu ?

Kışımı yaşarsın yazımı bilmem
Tez elden toparlan kalkıp silkelen
Ömrümün sonuna talipsin madem
İlk zorda pes edip,yılmak olur mu ?

Ölçümüz sevdadır,haslet'se vefa
Adımız sadakat,çekeriz cefa
Kokuşmuş düzende,eski hesapta
Durup bir başına kalmak olur mu ?

Sende bu hallere ne diye kaldın
Boşuna uğraştın,boşuna yandın
Kurduğun hayale bir sen inandın
Kanatsız kuş gibi,uçmak olur mu ?

Yusuf hata sende,kabul et bunu
Değiş o kafayı,değiş o huyu

Bu günü yaşarken,bekleyen dn
Kalır yarı yolda,kalmaz olur mu ?

Yusuf Kılıç 4

Sen Değilmisin ?

Nasıl da içime kazmışım seni
Canım çıktı sevdan çıkmak bilmiyor
Ey yâr; kıyıyorsun bu canıma el gibi
Beni Mecnun eden, sen değilmisin ?

Uymuyorsun kuralına oyunun
Aldım ölçüsünü fersah fersah boyumun
Gönlümün çıktığı sevda yolunun
Söyle dildarında, sen değilmisin ?

Eğildi başımda düştü önüme
Dağlarda dayanmaz böyle zulüme
Çelik'ten zırhımı delip göğsüme
Dert çivisin çakan, sen değilmisin ?

Yıkıldı düzenim dağıldı tahtım
Gülmüyor yüzüme pürmelâl bahtım
Birtek soluk almak ölüden farkım
Onuda çok gören, sen değilmisin ?

Var git diyorsunya kendi yoluna
Başımı al benden gitmez zoruma
Sevda kemendini takıp boynuma
İlden ile süren, sen değilmisin ?

Yusuf'um kalmadı gözümün ferî
Vakitsiz kuşattı, çöktü zemherî
Bildiğim yollarda kaybeden beni
Divane eyleyen, sen değilmisin ?

Yusuf Kılıç 4

Sendenmidir Bendenmi ?

Başımdaki bu sevdalar
Sendenmidir,bendenmidir ?
Yoluma çıkan belalar
Sendenmidir,bendenmidir ?

Söyle çıksın,canın benden
Bıkmışım yar,harabenden
Şu köşede boyun büken
Sendenmidir,bendenmidir ?

Gelen göçermiş bu hana
Bu gün bana,yarın sana
Çektiğim onulmaz cefa
Sendenmidir,bendenmidir ?

Kararttın gönül kafesim
Tükettim boşa nefesim
Kaybetmiş ömrüm,hevesin
Sendenmidir,bendenmidir ?

Zârda bülbül,güle ağlar
Gül dolanır,bahçe bağlar
Bizi bu hale koyanlar
Sendenmidir,bendenmidir

Eser seher yeli ince
Yürek ağlar,göz dinince
Sana ince eser,bana delice
Sendenmidir bendenmidir ?

Şu gönlümün,düştüyü hal
Dem aldığım,sendenmidir ?
Sarhoşluğum,artmakta yar
Sendenmidir,bendenmidir ?

Savuran zülfü yanaktan
Şerbeti döken dudaktan
Hasretini bitmez kılan
Sendenmidir,bendenmidir ?

Toyum kurulsun yazıya
Alışmış,ömrüm sızıya
Bak şu vadesiz kuzuya
Sendenmidir,bendenmidir ?

Yusuf derki,dünya fâni
Gün tükenir,bitmez gam'ı
Başımdaki,dert katarı
Sendenmidir,bendenmidir ?

Yusuf Kılıç 4

Sevdiğim

Bir yanım gülerken,bir yanım ağlar
Bu hâl bana revamıdır sevdiğim ?
Feryadıma dile geldide dağlar
Bu sendeki inat nedir sevdiğim ?

Yaman halim cümlesine ulaştı
Dertliler pay aldı,ibretler şaştı
Meyler sonu gördü,saki savuştu
Bu sendeki sebat nedir sevdiğim ?

Kiramen katibi yazmaktan bıktı
Gözlerim boş yolu süzmekten bıktı
Gündüzüm güneşsiz,geceler bıktı
Yollarına duran nedir sevdiğim ?

Yüreğim amansız derde bi çare
Bedenim benimden,ırak ne çare
Varmak kurtuluşum,vuslat tek çare
İlkbaharda bu hasat nedir sevdiğim ?

Akıl olmazların zoruna düştü
Sevda bilmezlerin yoluna düştü
Gönül bir soysuzun eline düştü
Ya sendeki,bu sır nedir sevdiğim ?

Yusuf'um seçemem karayı aktan
Bulamam benimi,kaybettim çoktan
Bana el olupta geçen vuslattan
Seni yokta bulan,benim sevdiğim

Yusuf Kılıç 4

Usanır

Varıp Şu başımı hangi taŐlara
Vursam taÇ yorulur,turab usanır
Ömrüm vefa ile geçti bir zaman
Derdi nakış etsem,emek usanır

Dönmeye hacet yok,dilimde vallah
Sus'a sığınmıŐım,Őahidim Allah
Naçarım,göçerim,gitsem eyvallah
Gitmeye yeltensem,yollar usanır

Yürek içten yanar olsa gideni
Garibim bilemem bende yiteni
Muhannet elinde yanıp tüteni
YoldaŐ eylerimde,benden usanır

Acının yanında demlerim elem
Bana kara yazmış,bükülmez kalem
YaŐım otuz oldu ya,yüzüde görsem
Korkarım yıllarım,zârdan usanır

Rahman'a ilettim,ben sırlarımı
O bilir halimi,kusurlarımı
Kurunun yanında yaş olanını
Yakarımda varıp,elden usanır

Habersiz benliğim benden bihaber
Ne yana dönsemde kuŐatmıŐ keder
Bilmeyen elinde zay olur gider
Ateş usul yanarda,demden usanır

Doğmazda güneŐim günüm ıŐıksız
Gece güne varırda,benim ıŐıksız
Ağarır ufukta,gönlüm ıŐıksız
Dermanım çetinki bu halden usanır

Kotarsam derdimi,dertsiz bir kaba
Gönlümü eylemek,zor gelir bana
Kararım kılmıŐsam,yad'a merhaba
Derimde benliğim,benden usanır

Yusuf KILIÇ

Yusuf Kılıç 4

Uyan artık

Servetindir senin sendeki yürek
Gamsızın derdi ne,ne merhem gerek
Bulunca altında dört kollu binek
Sendе yalan olmuş,kuldan olursun

Ruhunu sıkarken musalla taşı
Salın hazırlanır,görmeye işi
Kibleden tarafa döndümü başı
İnmeyi bekleyen,yolcu olursun

Görürsün o zaman sahte dostları
Yürekten yananı,sahte olanı
Dönmek istesende,bir el yakanı
Tutarda vadesiz kuldan olursun

Ahların kâr etmez,pişmanlık boşa
Doyarsın o vakit,döktüğün yaşa
Kürekler ard arda indimi başa
Bir kabir,bir toprak,bir sen olursun

Dayarsın sırtını dokuz tahtaya
Bekleme gelecek olmaz çıkmaya
Ah çekmeye vakit kalmadan daha
Yılanla çıyanla,hemhal olursun

Salya sümük ağlar,bir üç beş kişi
Dünya denen handan geçti bir kişi
Ya mert kişi derler,ya namert kişi
Fani kantarında,bir mal olursun

Cem olmuş ademler,azalır tek tek
Ne bir gelen olur,nede bir destek
Kim gelmiş,kim geçmiş,bilinmezde pek
Ölmeden eskimiş,mezar olursun

Yusuf ta derki sığın dergaha
Bir nimettir mantık,akıl insanda
Kurtul bilmediğin şeyden aklınla
Akla ters düşersen,rüsfay olursun

Yusuf Kılıç 4

Vah Beni

Düştüm Emrah gibi selbi yoluna
Kader kemendini takmış boynuma
Yağlı urgan zor gelmezde canıma
Yar dediğim ağyar olmuş vah beni

Getirin zehiri taslardan içem
Cümle dertlerimden sıyrılma geçem
Yar eli ne yanda toplanıp göçem
Kader izlerini silmiş vah beni

Hüsrandayım derdi düğler açarım
Ak olanı karalardan seçerim
Kemlik bilsem derim bundan naçarım
Halden anlamayan yerdi vah beni

Uzadı yollarım menzili aştı
Dizim çok yürüdü tebdili şaştı
Bentler eylemedi ırmağım taştı
Ovam su altında kaldı vah beni

Bilmezin yoluna karıştı yolum
O anda kuruldu çatıldı salım
Yorgunum halsizim sebebim zalim
Geçip karşımada güldü vah beni

Yusuf Kılıç 4

Vuslat'a Varış

Bırakmışız haytalıkları çoktan
Bakmayız herkesin gördüklerine
Erken yazılmışız hayat mektebine
Ve ağır sınavlardan geçmişiz,alnımızın akıyla

Feda etmişiz,nice gidenlere bedel demişiz
Düşmemişiz isyanların ağına
Her zorluğu görüp,yakıp yüreğimizi,işık tutmuşuz nicelerinin karanlığına
Bazı bilinmişiz,bazı yükümüze yük konmuş, eyvallah demişiz

Silmişiz garibin göz yaşını,yolsuza yol olmuşuz
Sindirmişiz acıları yüreğimizin tenhalarında
Ve değer vermemişiz alkışlara
Mutluluğu mutlu etmekte bulmuş, adanmışız,İsmailcesine batın'a

Söndürmüşüz göğsümüzde kolları
Katarlamışız en zorları
Her gece tenhalarda kıyametimiz kopmuş
Ateş yutup,buz uflemişiz zâhir'e

En değerlimize açmamışız,ifşa etmemişiz sırları
Kapatmak yerine,dayamışız ardına kadar bütün kapıları
Bizde gitmeler hep çetin olmuş,geçmelerse kolay
Bir çırpıda geçmişiz serimizden,yeterki geçilmesin demişiz,uhuvvat'ten iyilikten

Gücümüz yetmemiş bazen,kesememişiz ayrılıkların şah damarını
Tek olana sığınmış,giyinmişiz dualı hırkayı
Cephede silah kuşanmış,ölümlerin kıyılarından dönmüşüz kaç kere
Geç öğrenmişiz,eylülün kış kadar soğuk, Güneş'in bu denli vicdansız olduğunu

Darbe üstüne darbe yemişiz
Hep düştüğümüz yerden kalkmasını bilmişiz
Hangi musalla korkutmuş bizi ve hangi ölüm geç
Kaçınılmazsa çıkılacak yol,hazır ol,kendine bir yön seç

Avuçlarımızda tuz etmişiz cam kırıklarını
Aldırmamışız paramparça hallere
Ve gün gelmiş,yaramıza tuz basıp
Tazelenmişiz bir besmeleyle

Güç sahibinden aman dilemişiz o bize yeter demişiz
Uyandırılmışız gaflet döşeğinden nasiple
Gönüllü olmuşuz,Boyun eğmişiz sonsuzluğun efendisine
Ve teslim olup,yudumlamışız ecel şerbetini,
vuslata varılan yol diye

Yusuf Kılıç 4

Yâr Yâr

Çevirdi başını döndü öteye
Beni benden aldı koymadı yâr yâr
Dilinden istedim iki kelime
Birin dahi bana kıymadı yâr yâr

Attı üstümede ipimi saldı
Güzelim sevdaya karalar çaldı
Beni tuttu ele süsledi verdi
Verdiği sözleri unuttu yar yar

Dedim Ahvalini sorayım bir yol
Varıpta yanında durayım bir yol
Takınmış üstüne ateşten bir kor
Ben ırmağım dedim dalmadı yâr yâr

Unutmuş göğsümde yattıklarını
Uyanıp yüzüme baktıklarını
Kazınmış maziden artıklarını
Benim dedimsede duymadı yâr yâr

Ahvali çetine dayanmış belli
Şen gibi dursada gözleri nemli
Mah yüzü çevirdi gerdanı benli
Günümü güneşsiz eyledi yâr yâr

Salınıp sallanıp düşmüş yollara
Bilemem yönünü gider nereye
Umuyor vefayı bilmez kullarda
Sarraf benim dedim bilmedi yâr yâr

Başında bir acı poyrazı sezdim
Yâr dedim aradım dünyayı gezdim
Dedim yokluğunda canımdan bezdim
Ağladım inledim duymadı yâr yâr

Dönmüyor sözünden özünde inat
Derdi katarladı üst üste kat kat
Kırkiki ellere ettide şefkat
Bu garip Yusufu görmedi yâr yâr

Yusuf Kılıç 4

Yeter Gönül

Yeter artık gönül çektirdiklerin
Doluya sığmadın,aza sığmadın
Haz aldın boynumu bükük görmekten
Kedere sığmadın,naza sığmadın

Yıprattın benimi hep boşa sebep
Geçmedi hiddetin,kalmadı edep
Hata ettim sana boyun eğerek
Erkâna sığmadın,ize sığmadın

izine düşeli gülmedi yüzüm
Eskidi ömrümde,bitmedi hüznüm
Olura yok dedin,olmaza bizim
Doğruya sığmadın,söze sığmadın

Olmazlara gark eyledin ömrümü
Bilsemki yolu var,alsam gönlünü
Ziyana gitmeden kalan ömrümü
Ateşe sığmadın,köze sığmadın

Gözümü bağladın sendeki hoşâ
Yolumu çıkardın yolun almışâ
Virana tünemiş sefil baykuşâ
Bahara sığmadın,güze sığmadın

Zaman geldi varlığıma hükmettin
Ben kahroldum,darlığıma şükrettin
Derviş ettin,ozan ettin,saz ettin
Mızraba sığmadın,tele sığmadın

Anlamazsın bir an olsun halimden
Düş yakamdan,kurtulayım elinden
Bıktırdın Yusuf'u tatlı serinden
Feryada sığmadın,sus'a sığmadın

Yusuf Kılıç 4

Yıkılan Sevda (o Gece)

Oysa ben,gözlerinde bulmuştum cennetin bütün renklerini
İşte buydu demiştin beni hayata bağlayacak kişi
Geliyordu aklıma olmaz şeyler sen diye ama,
Kovuyordum nedense bir çırpıda, olumsuzlukları gönlümden

Buydu diyordum kendi kendime, beni her cepheden çıkaracak kişi buydu
İnandırmak istiyordum kendimi, susuyordum
Mizacım gereği,onu iliklerime kadar hissetmeden konuşamazdım
Oysa biliyordumki artık, sahipleniyordum onu,toprağın suyu emdiği gibi,yavaş yavaş

Belki yorulmuştum savaşımlardan, belki suskunluğum ondandı
Belkide korkuyordum,olmazlara gönül vermek ziyandı
Ben aslında sevdası için korkak, sevda için fedakârdım,ama,o bunu bilemiyordu

Buydu demiştin ya hani,kılmıştım artık kararı
Artık damarlarımda o,canımın tam ortasında o vardı
Buydu beklediğim ondan,ve banada acımayan talihimden
Girmişti artık Kanıma,girmişti umutlarıma,ve girmişti örseleyeceği duygularımın tam ortasına

Lanet olsun ki artık,ona vermiştim sol yanıma
Bir gardaş yere getirir,bir yâr, yiğit olanın sırtını
İsteseydi verirdim ona, direnmeden canımı
Eyvahki dünyada çilem daha dolmamış

Artık,bir cephe daha açılmıştı hayatımda
Benim sevda,onunsa duyguları acımadan katledeceği
Belki egolarını tatmin edeceği, bir cephe açılmıştı
Ve ben silahsız,silaha gereksiz, yalnız,bir başıma

Ne acıki bire üç hamle vardı karşımda
Kollarım kelepçeli,bitmez sızı düşümde
Gözüme perde inmiş,yüreğimin peşinde
Gönül saf,duygu temiz, çözdüysek biz,gördük deriz

Kopuyordu kıyametler umduğunu bulmayan yüreğimde
Eziliyordu gönlüm,hiç görmediği bu muamelede
Köle pazarımıydı burası,nasıl bir düzendi
Bir taraf vururken,diğer taraf savunmadan bi haberdi

Çağırılıyordu ecel,istenilerek hemde, gelmiyordu,rotarlıydı
Geç kalınan sözler çıkıyordu ağızlardan
Artık,Yüzlerin nefrete bürünmesine ramak kalmıştı
Umudu tükenen arsızca vuruyor, umut saklayan,sevda dileniyordu sevdiğinden

O değildi,amansız darbelerin sahibi,olamazdı
Vicdan kör kuyuda,artık çıkarılamazdı
Neydi bu hâl hey hâd,bu zulüm bu ziyandı
Bir kıyımki emsali,tarihte bulunamazdı

Bir an rüzgâr kesti o yöreden sesini
Vuslatta verdi artık,mecalsiz son nefesini

Kör sağır görmedi,feryadın zerresini
Yaren kör yaren sağır,gönül kör gönül sağır

Her yer kandı ve her yer hüsrân
Boğulmuştu yürekler,feryadı yoktu duyan
Dil dilsiz kalmış,beyin işlevini kaybetmiş
Kan,sözlerin verdiği kesiklerden damlıyordu adeta,yavaş,yavaş

Eşitti aslında cepheler,bir yanda umutsuz,
Bir tarafta umudunu kaybedenler
Eşitlik vardı bu cephede
Darbeler amansız,darbeler yüreğe inen

Ayın nutku tutulmuş yıldızlar parlıyor
İş Çetine ulaşmış,ahali ağlıyor
Sanki Güneş toplamış tüm gezegenleri
Amansızca,Yakıyor,yıkıyor, vuruyor,vuruyordu

Sevinçmi vardı bugün hüznümü belli değil
Son darbeydi alınan,gerisi mühim değil
Bir yürek ağlıyordu,sevinen yüreklerle karşılık
Son kare asık bi surat,bir takunya bi gocuk

Çare çaresizdi düşmemiştii bu kadar
Şuurlar hep sarhoştı,demden aldığı kadar
Her yer artık yabancı,burda benden kimim var
Çalan bana son siren,sana belki yabancı

Dönmekte yoktu cepheden, olamazdı
Bir yürek bu denlide,emin ol yanamazdı
Alınan yaradan değildi bu amansız durum
Bu sevda yıkılamazdı

Ayyuka çıkan feryat,başkasında hiç yoktu
Diller susmuştu artık, konuşmaya güç yoktu
Dizin feri kesilmiş,öteden beri yorgun
Ömre biçilen zaman,son bir hamleye mahkûm

Bana gitmekse reva,silinirim künyemden
Belki başka dünyada,Güneş doğar bilemem
Fırar değil gidişim,diyetidir sevdamin
Kayıp candan olursa,anlamı yok dünyanın

Ve ne arş'a kalkan bir el,ne felekten şikayet vardı
Belki arş'a el kalksa,kıyametler kopardı
Mazlum gönül dilinden,ne ocaklar karardı
Yiğit düştüğü yerden kalkar gülüm,yıkılan,(yalnız sevdaydı....

Yusuf KILIÇ

24-04-2014 prsmbe 01-36

Yusuf Kılıç 4

Zâr'a Yazmışlar

Güç yetmiyor kadere, ne yapsak boş
Senle beni ayrı yazmış bir kere
Baktırdımda kara kaplı deftere
Seni ayrı, beni ayrı yazmışlar

Adımız yan yana hiç görülmemiş
Sana Güneş, bana Kamer denilmiş
Hasret kemendini kör dugümlemiş
Çileği çözmeyi bana yazmışlar

Mecnunun çölünde yanacakmışım
Gelmez vuslatları umacakmışım
Senli rüyalara dalacakmışım
Kütüğümü dert eline yazmışlar

Geceyi gündüzü kasıp kavuran
Dermansız dertlerle inleyip duran
Eyübün sabrını hayra vardıran
Benimkini dönmez yola yazmışlar

Gönül ellerinden çektiğim firkat
Batınım zahire eylese şefkat
Uzletti benimden benliğim heyhat
Korkarım ömrümü zâra yazmışlar

Goncagül bitmiyor o has bahçede
Bülbüller ötmüyor o sadâ nerde
Şevdanın adı yok umduğum yerde
Üveyiği özden evvel yazmışlar

Divane deliyim perme perişan
Gönlüm yaralıdır yamalı hırkam
Sükuttur dilimde bağlarım viran
Bülbüle feryadı kâra yazmışlar

Sevda pınarından içtim doymadım
Ben hep bana ettim ele kıymadım
Yusuf'um yâr diye ömür adadım
Yine adım vefasıza yazmışlar

Yusuf Kılıç 4

Zorki Bulasın

Dün gece son kere dokundum sana
Karamı bağlarsın,yasmı tutarsın
Baktımda işlediğin suçlara
Kaybettin beni artık,zorki bulasın

Yok artık ardında sana pervane
Bir gülüş'e kanan,deli divane
Akılsız başınki ayak direme
Sor beni bilene,zorki bulasın

Sanaki yangınım sanmaki hoştan
Ben yanmıştım sana,yürekten içten
Serden geçerdimde geçmezdim aşktan
Benimi kül ettin,zorki bulasın

Sonkere yoluna vardı adımım
Titredi yüreğim,sanma dargınım
Yol almışsa giden,boşa kaldığım
Varıp adresimde beni,zorki bulasın

Yürek değmiş ise kalbe olmaz mesafe
Duygunun düştüğü yerde oldum pervane
Son kere yokladım,baktımki sende
Yokumya seni bende,zorki bulasın

Varmaz artık yolum senden tarafa
Küçüldün gözümde,zerreden daha
Bendeki yerine biçilmezdi paha
Araki bir beni daha,zorki bulasın

Yok isen gönlümde dünyada yokum
Gözünle görsende,çağırma sakın
Bana ırak olda dilediğine yakın
Yerini kaybettin bende,zorki bulasın

Geçtim artık senden,kırdım kalemi
Son kere yokladım,verdim selamı
Verdiğim değer binde birini
Araki bende artık,zorki bulasın

Sarraf olmayanda bilmez pahadan
Bu kervanda kondu,göçtü buradan
Yan kaybına gülüm,sana yol hüsrana
Anlarsında beni,zorki bulasın

Oyalan bu gidiş bir zaman daha
Seçiyorsun kâr'ı,zarardan yana
Sana bir dost bendim anlarsın ama
Farkına vardığında beni,zorki bulasın

Sanma kumaşımı övmektir çabam
Çula değer vermem,yürek olmadan

Anladım sendeki farksızmış taştan
Sen Yusuf'u daha,zorki bulasın

Yusuf Kılıç 4